

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. София, 11.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Величка Маринкова

Членове: Даниела Талева
Петър Н. Славчев

при участието на секретаря Весела Ал. Венева
като разгледа докладваното от Даниела Талева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100600493 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 12.10.2021 г., постановена по НОХД №19067/2019г., СРС, НО, 10-ти състав, е признал подсъдимия И.П.И. за ВИНОВЕН в това, че на 05.01.2019г., около 17:00 часа, в гр. София, в района на кръстовището между ул. „Самоковско шосе“ и ул. „Владичина ливада“, при извършване на полицейска проверка по линия „контрол на автомобилния транспорт“, противозаконно си е служил с официален документ, издаден на друго лице - свидетелство за управление на МПС с № 283827094, издадено на дата 12.11.2018г. от МВР гр. София, на името на В.Я.П., с цел да заблуди длъжностно лице - младши инспектор К.А.Л. - младши автоконтрольор II степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при ОПИ - СДВР относно самоличността си и правото да управлява МПС, като извършеното не съставлява по-тежко престъпление, поради което и на основание чл.318 от НК, чл.54 от НК и чл.42а, ал.1, ал.2, т.1 и т.2, вр. чл.42а, ал.3, т.1, вр. ал.4, вр. чл.42б, ал.1 и ал.2 от НК му е наложил наказание ПРОБАЦИЯ при следните пробационни мерки : задължителна регистрация по настоящ адрес - с явяване и подписване на осъдения пред

пробационния служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично - за срок от 2 години и задължителни периодични срещи с пробационен служител - за срок от 2 години. □

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК, подсъдимият И.П.И. е бил осъден да заплати по сметка на СДВР сумата от 197.50 лв. за направени на досъдебното производство разноси; по сметка на СРС - сумата от 256.71 лв. за направени пред първата съдебна инстанция разноси, както и на основание чл.190, ал.2 от НПК и чл.11 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата - 5.00 лв. държавна такса за служебно издаване на всеки един изпълнителен лист.

Недоволен от тази присъда е останал подсъдимият И.П.И., който чрез договорния си защитник адв. С.П., е депозирал жалба и допълнение към нея, с които претендира отмяна на атакуваната присъда и постановяването на нова, с която подсъдимият да бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение. В жалбата се навеждат твърдения, че присъдата на районния съд е постановена в нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон. В допълнението към жалбата се прави анализ на събраните доказателства и се достига до извод, че липсват по делото категорични доказателства относно извършването на деянието и авторството на същото. Прави се доказателствено искане - да се изиска от ОПП-СДВР дневникът, в който са описани съответните АУАН от 05.01.2019г., съставени от свидетеля Л..

В разпоредително заседание на 22.02.2022г. въззивният съд по реда на чл. 327 и следващите от НПК е преценил, че присъдата е атакувана в срок и е от категорията актове, подлежащи на контрол пред въззивния съд по съответния ред, поради което подлежи на контрол в открито съдебно заседание. Приел е, че за изясняване на обстоятелствата от предмета на доказване по делото, не се налага разпит на подсъдимия и свидетели, но е допуснал събирането на писмени доказателства - да се изиска от ОПП-СДВР дневникът, в който са описани съответните АУАН от 05.01.2019г., съставени от свидетеля Л..

В съдебно заседание пред въззивния съд упълномощеният защитник на подс. И. – адв. П., поддържа подадената жалба и допълнението към нея и пледира, че постановената присъда е неправилна и необоснована. Твърди, че

от доказателствата по делото не се доказва по категоричен начин участието на подзащитният му на инкриминираната дата да е извършил посоченото от държавното обвинение деяние, като визира подписването на актовете с определени бланкови номера, описани в ОА. Моли съда да отмени първоинстанционната присъда и да признае подс. И. за невиновен.

Представителят на държавното обвинение намира първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна. Счита, че доказателствената съвкупност е убедителна по отношение вината на подсъдимия, липсват процесуални нарушения, наложеното наказание е справедливо, поради което присъдата следва да бъде потвърдена.

Подсъдимият И.И., редовно уведомен, се явява лично пред въззивната инстанция и в предоставеното му от съда право на последна дума моли за оправдателна присъда.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата съобразно изискванията на чл.314 НПК, намира за установено следното:

За да постанови присъдата си, първоинстанционният съдебен състав е събрал и обсъдил, в качеството им на гласни и писмени доказателствени средства - показанията на свидетелите Л. и Й. (дадени непосредствено пред СРС и приобщени от досъдебното производство по реда на чл.281, ал.4, вр. ал.1, т.2 от НПК); показанията на свидетеля П. (дадени непосредствено пред СРС и приобщени от досъдебното производство по реда на чл.281, ал.5, вр. ал.1, т.1 и т.2 от НПК); заключенията на технико-документната, съдебно - почерковата и допълнителната почеркова експертизи; Заповед за задържане на лице с рег. № 2253369 от 16.01.2019г.; Протоколи за доброволно предаване от 16.01.2019г.; АУАН Серия АА с бланков № 144400 от 05.01.2019г.; АУАН Серия АА с бланков № 146901 от 05.01.2019г.; Заповед № 95 от 05.01.2019г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „е“ от ЗДвП; АУАН Серия Г с бланков № 541928 от 05.09.2017г.; Заповед № 3939 от 05.09.2017г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП; АУАН Серия Д с бланков № 786663 от 16.01.2019г.; личен картон на И.П.И.; СУМПС № 283827094, издадено на името на В.Я.П.; АУАН Серия АА с бланков № 146908 от 16.01.2019г.; АУАН Серия АА с бланков № 146909 от 16.01.2019г.; Заповед № 166928 от 26.10.2007г. за прилагане на

принудителна административна мярка по чл.171, т.4 от ЗДвП; справка за нарушител/водач на името на И.П.И.; справка картон на водача - на името на В.Я.П.; Удостоверение от Отдел „Човешки ресурси“ за длъжността на К.А.Л.; съобщение за установено събитие от 28.11.2018г.; справка за прекратена регистрация на МПС-то; справка за собствеността на МПС с рег. № СА 3924 КТ; договор за покупко - продажба на МПС от 27.08.2018г.; Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19-4332- 000110 от 07.01.2019г.; писмо от ТД на НАП София с вх. № 1005427 от 29.01.2020г.; писмо от ОПП - СДВР с вх. № 21039577 от 09.07.2021г. с приложен отчетен списък на АУАН, както и справка за съдимост на подсъдимия.

При изграждане на свободното си вътрешно съдийско убеждение относно фактите и обстоятелствата, относими към предмета на доказване по делото, първостепенният съд е кредитирал изцяло събраните по делото гласни и писмени доказателствени средства, като е приел, че същите са единни, непротиворечиви, взаимно допълващи се и относими към предмета на доказване в производството. Приел е, че по делото не са налице противоречиви доказателствени средства, които да налагат упражняване на правомощието на съда по чл.305, ал.3 от НПК.

Пред настоящата инстанция са събрани нови доказателствени източници, но въпреки това въззивният съд изгради своите фактически и правни изводи изцяло на база на доказателствата, събрани и проверени в хода на съдебното следствие пред първата съдебна инстанция, които намери за достатъчни по своя обем и категоричност, за да позволят формиране на еднозначни изводи по фактите.

Въз основа на така събрания доказателствен материал, първоинстанционният съд е приел за установено, от фактическа страна:

Подсъдимият И.П.И. е роден на 22.02.1981г. в гр. Белоградчик, българин е, с българско гражданство, неженен, осъждан, с основно образование, работи като общ работник в строителството без трудов договор, с адрес по лична карта : гр. София, ж.к. ****, живущ в гр. София, ж.к. „****“, с ЕГН *****.

Подсъдимият И.П.И. е осъждан, както следва : по НОХД № 2996/2006г. по описа на СРС - с присъда, влязла в сила на 02.12.2006г. за престъпление по чл.131, ал.2, пр.4, алт.1, т.3, вр. чл.130, ал.1 от НК, извършено на 11.11.2005г.,

за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 месеца, отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години; по НАХД № 18002/2011г. по описа на СРС - с решение, влязло в сила на 09.05.2012г. за престъпление по чл.324, ал.1 от НК, извършено на 22.05.2011г., за което му е наложено на основание чл.78а от НК административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева; по НАХД № 5822/2011г. по описа на СРС - с решение, влязло в сила на 23.10.2012г. за престъпление по чл.324, ал.1 от НК, извършено на 23.01.2011г., за което му е наложено на основание чл.78а от НК административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева; по НОХД № 15527/2014г. по описа на СРС - с протоколно определение, влязло в сила на 13.10.2015г. за престъпление по чл.316, вр. чл.308, ал.2, вр. ал.1 от НК, извършено на 23.04.2013г., за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца, отложено на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 години и по НОХД № 15316/2014г. по описа на СРС - с присъда, влязла в сила на 05.11.2015г. за престъпление по чл.324, ал.1 от НК, извършено на 06.04.2014г., за което му е наложено по реда на чл.54 от НК наказание „глоба“ в размер на 300 лева. Срещу И. е било образувано изпълнително дело и е било издадено съобщение за доброволно изпълнение. Има и Постановление за налагане на обезпечителни мерки, но по изпълнителния лист на СРС няма постъпили плащания.

На името на В.Я.П. било издадено свидетелство за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ № 283827094.

През ноември месец 2018г. били откраднати документите на св. П., сред които и посоченото по-горе СУМПС. На 28.11.2018г. П. подал съобщение за това събитие до Началника на 01 РУ - СДВР и уведомил за откраднатите му документи. П. подал заявление и за издаването на нови документи. Междувременно, на 05.01.2019г., около 17:00 часа, в гр. София, на кръстовището на бул. „Самоковско шосе“ с ул. „Владичина ливада“, свидетелите Л. и Й. (младши автоконтрольори в ОПП - СДВР) спрели за проверка лек автомобил „Алфа Ромео“ с рег. № СА 3924 КТ, движещ се от ул. „инж. Георги Белов“ към ул. „Павел Красов“. Автомобилът се управлявал от подсъдимия И.. Водачът бил сам в МПС-то. Свидетелят Л. поискал документите на водача и на автомобила, както и извършил справка чрез служебния таблет за редовността на автомобила и водача. Така Л.

установил, че спряното за проверка МПС няма застраховка „Гражданска отговорност“, както и че автомобилът е с прекратена регистрация. За така констатираните нарушения св. Л. в присъствието на св. Й. съставил два АУАН - Серия АА с бланков № 144400 от 05.01.2019г. и Серия АА с бланков № 146901 от 05.01.2019г. - и двата от дата 05.01.2019г. Заедно с това св. Л. иззел СУМПС (предоставено от водача на МПС- то) и изготвил Заповед № 95/05.01.2019г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „е“ от ЗДвП. Водачът на спряното за проверка превозно средство представил СУМПС № 283827094, издадено на името на В.Я.П.. Поради това АУАН Серия АА с бланков № 144400 от 05.01.2019г., АУАН Серия АА с бланков № 146901 от 05.01.2019г. и Заповед № 95 от 05.01.2019г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „е“ от ЗДвП били съставени на името на В.Я.П.. Реално, обаче, автомобилът бил управляван от И.П.И. и той бил проверен от свидетелите Л. и Й., но тъй като представил СУМПС на В.Я.П. - посочените по - горе два АУАН били съставени срещу В.Я.П.. В тези два АУАН подс. И. се подписал в графите за нарушител, запознал се с Актовете и бил освободен.

На 05.01.2019г. К. Л. (младши автоконтрольор в ОПП - СДВР) съставил общо пет АУАН - с № 144398, № 144399, № 144400, № 146901 и с № 146902. След края на работния ден Л. отчетел изготвените от него за деня Актове. На следващия или по-следващия ден, Началникът на Сектор „Административно - наказателна дейност“ извикал св. Л. и му казал, че СУМПС, което бил отнел на 05.01.2019г. е било обявено за откраднато.

От ОПП - СДВР се обадили на В.Я.П. и му разказали какво е станало на 05.01.2019г. За изясняване на създалата се ситуация на 08.01.2019г. свидетелят П. се явил в ОПП - СДВР и св. Л. заявил, че на 05.01.2019г. не е взел документи от св. П. и не е съставил АУАН на него. По номера на спрения за проверка на 05.01.2019г. автомобил и базата данни за предстоящ собственик на МПС в КАТ, установили че реално св. Л. е съставил АУАН на подс. И.. К. Л. отишъл да търси подсъдимия по адресна регистрация. Не го открил, но видял автомобила, който бил спрял на 05.01.2019г. в междублоковото пространство. Тъй като от справка в базата данни на КАТ се установило, че подс. И. е неспособен водач на МПС, била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 19-4332-000110 от 07.01.2019г. за временно спиране от движение на МПС с рег. № СА

3924 КТ. Поради това св. Л. свалил регистрационните номера на МПС-то и оставил бележка, че се намират на съхранение в КАТ. След няколко дни, на 16.01.2019г., подс. И. се явил в ОПП - СДВР. Колегите на св. Л. били запознати със случая, поради което задържали подс. И., а в него намерили двата АУАН и Заповедта, съставени от св. Л. на 05.01.2019г., които И. предал с Протокол за доброволно предаване от 16.01.2019г. И.П.И. бил задържан в ОУ - СДВР със Заповед за задържане на лице с рег. № 2253369 от 16.01.2019г. Там св. Л. преиздал на името на подс. И. двата Акта, които на 05.01.2019г. бил изготвил срещу В.Я.П..

Според заключението на технико-документната експертиза представеното за изследване СУМПС с № 283827094, издадено на В.Я.П. с ЕГН ***** от МВР София на 12.11.2018г., притежаващ категории „А“, „М“, „В1“ и „В“ е изготвено съгласно установените норми и стандарти.

Според заключението на съдебно - почерковата експертиза подписите от името на В.Я.П. в графи „нарушител“ и „подпис“ на представените два АУАН (Актове за установяване на административни нарушения) от дата 05.01.2019г. без номера, с номера на бланките № 144400 и 146901 и на разписките към тях, и двата срещу В.Я.П. с ЕГН : *****, са положени от И.П.И., от който са представени сравнителни образци.

Според допълнителната почеркова експертиза подписите за „нарушител“ и „подпис“ в оригиналите на двата броя Акт за установяване на административни нарушения /АУАН/ от дата 05.01.2019г., без номера, с бланка сер. АА № 146901 и сер. АА № 144400, издадени на името на В.Я.П. с ЕГН ***** не са положени от В.Я.П. с ЕГН ***** . Същите подписи са положени от И.П.И. с ЕГН *****.

Така възприетата от въззивния съд фактическа обстановка по делото по съществото си кореспондира изцяло с установената и от първата инстанция. Фактическите констатации на първоинстанционния съд са обосновани и почиват на правилен анализ на доказателствения материал, като изводите му в тази насока се споделят изцяло и от въззивния състав. Настоящата инстанция констатира, че не е допуснато нарушение при изграждане на вътрешното убеждение на първостепенния съд. Доказателственият анализ е извършен при пълно спазване на процесуалните правила, установени в НПК, като е анализирана цялата доказателствена съвкупност, без да са игнорирани

отделни доказателства и/или доказателствени средства. Оценката на доказателствата, по отношение на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съобразно очертаните в ОА факти, е направена в съответствие с правилата на формалната логика. В мотивите на постановената присъда решаващият съд по ясен и убедителен начин е обективизирал процеса на формиране на вътрешното си убеждение, като е извършил правилен анализ на доказателствата и средствата за тяхното установяване. В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста (решение № 181/2012 г. на ВКС, I н. о., решение № 372/2012 г. на ВКС, III н. о., решение № 513/2013 г. на ВКС, I н. о., решение № 371/2016 г. на ВКС, III н. о.).

Както събраните пред първия съд доказателства, така и доказателственият материал, събран в хода на досъдебното производство и преценен на основание чл. 378, ал. 2 от НПК, са относими към предмета на доказване по делото и сочат именно към възприетите факти.

Без да бъдат преповтаряни изводите на СРС, настоящият съдебен състав намира за необходимо, с оглед на доводите и възраженията на защитата, застъпени във въззивната жалба, както и в съответствие със законово вмененото му задължение за служебна проверка на правилността на присъдата в цялост, да посочи следното:

Основателно първостепенният съд е подходил с доверие към показанията на св. Л. и св. Й., дадени пред орган на разследването, законосъобразно приобщени по делото на съответното правно основание, които се отличават с логичност и последователност, без вътрешна противоречивост. От изложеното от свидетелите се установяват повода за извършената проверка, времето и мястото, когато това се е случило, както и изхода от последната, а именно, че след извършена експертна справка се установило, че представеното пред тях СУМПС № 283827094 издадено на името на В.Я.П. е било обявено за откраднато и е било представено на полицейските служители от подс. И.П.И.. Така изнесените от свидетелите сведения намират потвърждение в ангажираните по делото писмени

доказателства и доказателствени средства - протоколи за доброволно предаване от 16.01.2019 г. на АУАН Серия АА с бланков № 144400 от 05.01.2019г., АУАН Серия АА с бланков № 146901 от 05.01.2019г., Заповед № 95 от 05.01.2019г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „е“ от ЗДвП, СУМПС № 283827094, издадено на името на В.Я.П., Заповед за задържане на лице с рег. № 2253369 от 16.01.2019г., протокол за личен обиск на лице, СУМПС № 283827094, издадено на името на В.Я.П. и заключенията на съдебно - почерковата и допълнителната почеркова експертизи, което обстоятелство дава основание на настоящият съдебен състав да кредитира изцяло изнесената от посочените свидетели доказателствена информация. Показанията на св. Л. кореспондират и със заключението на изготвената в хода на досъдебното производство и приобщена по делото технико-документна експертиза, от която се установява, че СУМПС № 283827094, издадено на името на В.Я.П. е оригинал, като представлява истински официален документ – СУМПС. Установява се още от изнесеното от св.Л., че при извършена от него проверка това свидетелство за правоуправление на МПС не е било представено от неговия титуляр св. П.. Същото е било обявено за откраднато от собственика му през месец ноември 2018г. Следва да се обърне внимание и на обстоятелството, че св. Л. е разпознал подс. И. на 05.01.2019г. по снимката на „предстоящия собственик“ на МПС- то. Също така в последствие у подсъдимия са били намерени екземпляри от съставените на името на Владимир П. от св. Л. два Акта от дата 05.01.2019г., за което данни се съдържат и в Протокола за доброволно предаване от 16.01.2019г., които актове доброволно са били предадени от подсъдимия. В подкрепа на изложеното се явява и заключението на изготвената съдебно - почеркова експертиза, съгласно което подписите под името на В.Я.П. в графи „нарушител“ и „подпис“ на представените два АУАН (Актове за установяване на административни нарушения) от дата 05.01.2019г. без номера, с номера на бланките № 144400 и 146901 и на разписките към тях, и двата срещу В.Я.П., са положени от И.П.И., от който са представени сравнителни образци. Въззивната инстанция кредитира изцяло изводите на експерта, доколкото последните са обосновани и отговарят в пълнота на поставените задачи, като не намира основание да се съмнява в безпристрастността, обективността и компетентността на вещото лице, изготвило процесното заключение.

Противно на доводите на защитата, въззивната инстанция намира, че с оглед ангажираната по делото доказателствена съвкупност се доказва по безспорен и категоричен начин авторството на извършеното инкриминирано деяние. В подкрепа на горния извод се явяват приобщените в процеса писмени доказателства и писмени доказателствени средства. При служебната проверка на изброените по-горе такива, съдът не откри да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането им, които да обосновават изключването им от доказателствения обем по делото. Поради това, настоящият състав ги кредитира изцяло, като възприема за достоверни данните, съдържащи се в тях, тъй като по делото липсват други доказателствени източници, които да ги оборват и/или опровергават.

Констатацията относно съдебното минало на подсъдимия, първият съд законосъобразно е извел въз основа на наличната по делото, като писмено доказателствено средство, справка за съдимост на подсъдимото лице, направена в централното бюро за съдимост при Министерство на правосъдието. Липсва основание за корекция и на този фактически извод на районната инстанция.

Фактите, изведени от останалите доказателства по делото, се потвърждават и от приложеното веществено доказателство - СУМПС с № 283827094, издадено на В.Я.П. с ЕГН ***** от МВР София на 12.11.2018г., притежаващ категории „А“, „М“, „В1“ и „В“

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че по делото е събрана в нужния обем и категоричност доказателствена съвкупност, която позволява на съдилищата да формират еднозначни изводи по фактите, и изцяло споделя направения в мотивите към присъдата анализ на наличните доказателствени материали.

Събраните на двете фази на процеса писмени и гласни доказателства и доказателствени средства очертават една константна логична верига от обективни и субективни факти, от които безспорно и по несъмнен начин се установява както самото деяние, неговия механизъм и предмет на извършване, така и съпричастността към същото на подс. И..

Въззивният съд служебно констатира, че правото на защита на обвиняемото лице не е било нарушено в нито един етап от първоинстанционното съдебно производство. Спазени са всички изисквания

на процесуалния закон, гарантиращи законосъобразното упражняване на правото на защита от страна на подсъдимия, при желание от негова страна.

Поради всичко изложено, първостепенният съд е направил правилни правни изводи, в съгласие със закона и постоянната практика на ВКС на РБ, досежно съставомерността на инкриминираното деяние, като напълно законосъобразно и обосновано го е подвел под състава на престъплението по чл. 318 от НК, доколкото събраните по делото доказателства сочат на това, че извършеното на инкриминираните дата и място от подсъдимото лице осъществява, от обективна и субективна страна, състава именно на това престъпление.

От обективна страна подс. И.И. на 05.01.2019г., около 17:00 часа, в гр. София, в района на кръстовището между ул. „Самоковско шосе“ и ул. „Владичина ливада“, при извършване на полицейска проверка по линия „контрол на автомобилния транспорт“, противозаконно си е служил с официален документ, издаден на друго лице - свидетелство за управление на МПС е № 283827094, издадено на дата 12.11.2018г. от МВР гр. София, на името на В.Я.П., с цел да заблуди длъжностно лице - младши инспектор К.А.Л. - младши автоконтрольор II степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при ОПП – СДВР, като извършеното не съставлява по-тежко престъпление.

За да бъде осъществен от обективна страна състава на престъпление по чл. 318 от НК е необходимо лицето противозаконно да си е послужило с официален документ, издаден за друго лице, с цел да бъде заблуден орган на властта. С поведението си, деецът следва да извърши действия с определена цел, а именно да въведе в заблуда определен кръг от лица.

Както е посочил и първостепенния съд св. К. Л., като младши автоконтрольор II степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“ при ОПП - СДВР притежава качеството на длъжностно лице, на което е възложено със заплата постоянно да изпълнява служба в държавно учреждение – министерство на вътрешните работи / арг. от чл. 170, ал.2, т.6 ЗМВР, отм. с § 4 от ПРЗ на ЗМВР, обн. В ДВ, бр. 53 от 27.6.2014г./, различна от дейността на обикновено материално изпълнение по смисъла на чл.93, т.1,6 „а“ НК.

Представеното от подс. И.И. пред св. Л. документ – свидетелство за

управление на МПС е официален документ съгласно легалната дефиниция по чл.93, т.5 НК, тъй като е издадено по установения ред и форма от длъжностни лица в кръга на службата им / чл.19, ал.1 от Наредба № 34/06.12.1999г. и чл.152, ал.1, т.2, б. „б“ ЗДвП/.

Същевременно инкриминираната от държавния обвинител дейтелност не разкрива признаци на извършено по-тежко престъпление, доколкото от доказателствата по делото не се установява от същата да са настъпили допълнителни вредни последици, предвидени в друг състав на престъпление от общ характер.

В този смисъл са налице всички признаци от обективна страна на престъплението по чл.318 от НК.

Налице са също така и всички признаци от субективна страна на престъплението, тъй като подсъдимият е съзнавал, че предметът на престъплението е чужд документ, издаден на друго лице, който не му принадлежи, предвиждал е, че резултата от неговата употреба пред полицейски орган може да заблуди посоченото лице, относно действителната самоличност на представящия го, като е съзнавал, че по този начин накърнява обществените отношения, които са свързани с реда и правна сигурност на документирането и че подрива обществено-правната функция, която се възлага на документа. Подсъдимият е извършил инкриминираното деяние при форма на вината – пряк умисъл, тъй като е искал извършването на деянието и пряко е целял да въведе в заблуждение конкретното длъжностно лице, пред което е използвал инкриминирания документ.

Относно вида и размера на наложеното наказание:

Въззивният съд е съгласен и с изводите на първата инстанция, че обстоятелствата, които смекчават отговорността на дееца са изтеклия период от време от извършване на деянието до осъждането на дееца, а като отегчаващи са констатирани предходните му осъждания и административни нарушения.

Първостепенният съд правилно е наложил наказание, което въззивният съдебен състав намира за адекватно, с оглед степента на обществената опасност на деянието и дееца, смекчаващото и отегчаващите отговорността обстоятелства и целите, предвидени чл.36 от НК, като на подсъдимия е наложено наказание „пробация“ със задължителните пробационни мерки : по

чл.42а, ал.2, т. 1, вр. чл.42б, ал. 1 от НК - „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с явяване и подписване на осъдения пред пробационен служител или определено от него длъжностно лице два пъти седмично и по чл.42а, ал.2, т.2, вр. чл.42б, ал.2 от НК - „задължителни срещи с пробационен служител“ като всяка от определените по-горе пробационни мерки да е с продължителност от 2 /две/ години.

Предвид изхода от делото, в съответствие с разпоредбите на чл. 189, ал.3 НПК, разноските правилно са възложени в тежест на подсъдимия и в тази ѝ част присъдата на СРС следва да се потвърди.

Така, при извършената на основание чл.314, ал.1 вр. чл.313 НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което следва да бъде потвърден, а въззивната жалба да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, ал.1, т.6 вр. чл.338 от НПК, Софийски градски Съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 12.10.2021 г., постановена по НОХД № 19067/2019 г., по описа на СРС, НО,10-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

